

Universitätsbibliothek Paderborn

**Malvm Svmmi Mali Sive De infinita grauitate peccati
mortalis Libri Qvinq[ve]**

Pelecyus, Johannes

Monachii, 1615

XXV. Homo improbus satis defensionis non habet, si afferat multas esse
peccandi occasiones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52025](#)

sepe numerantes vitia, deesse
nobis dicimus, quos debeamus
sequi. Ad illius exemplum mitti-
mus, quem omnes fatemur imitan-
dum. Ita D. Hieronymus. *Ad Calan.*

CAPUT XXV.

*Homo improbus satis defensionis non
habet, si afferat multas esse pec-
candi occasi-
ones.*

Eas enim fugere potest, & ve-
tio etiā debet, si aliqua tamē
eum salutis suæ cura tangat; Ad
id Deus siquidē in S. litteris ho-
mines sepius hortatur. Hinc ius. *Dest. 7.8.*
sit sculptilia, ex auro etiā facta,
comburi, ne occasionem scilicet
auri aspectus alicui pberet. Inter *Num. 6.3.*
eas etiā leges, quæ ab illo Naza-
reis propositæ sunt, hęc vna fuit:
*Vir siue mulier cūm fecerit votum, ut
sanctificetur, & se voluerint Domino*

com.

234 De granitate pecc. mort.

consecrare, à vino, & omni eo, qua
inebriare poterit, abstinebunt: Et il
lico subditur: *Vuas recentes siccas*
non comedent cunctis diebus, quibus
ex voto Domino consecrantur: qui
quid ex vinea esse potest, ab vuapass
usque ad acinum non comedent, ne
scilicet incitamentum haberent

Gen. 21.10. vinum bibendi. Mandatum ac
cepit Abraham de pellendo do
mo ancilla, cum filio eius, quan
quā ipsa solaculpabilis foret, nec
infans ullatenus materni delicti
consors esset; voluit nimis Deus
his verbis manifestè innu
ere, pellendum malum vñā cum
occasione, alterutro siquidem
domi subsistente, alterum citi.

Exo. 12.17. simē reuocari poterat. Noluit
etiam Hebrei ut fermento vte
rentur tempore paschali, an sam
vt omnem peccandi præriperet.

1. Re. 7.3. Samuel etiam cūm populum ad
pœnitentiam agendam cohō
taretur,

taretur, non voluit ut ad terram
illi tantum se abijcerent, lachry-
mas solas cierent &c. Sed ut &
idola quoq; frangerent & com-
minuerent. Eduxerunt Angeli *Gen. 19.17.*

Loth ex Sodomorum ciuitate,
eductumq; sic allocuti sunt: *Sal-*
ua animam tuam, noli respicere post
tergum, nec stes in omni circa regione,
hoc est, occasione. Sufficere de-
buerat Deo prohibuisse Hebræ-
orum genti sub pœna mortis, ne
ad montem accederent, nihilo-
minus ut omnem eis præclude-
ret occasionem, conclusit eos
vallo, aggeribus, muris fortissi-
mis. Miraculum est, ait, D. Hiero-
nymus, in occasionibus non cadere,
cum homo ad casum pronus sit. Et D.
Bernardus: O homo vis in periculo
(occasionum) esse securus, time se-
curitatem; vis à Dæmoni liberari, ti-
me & Angelos de cœlo cadentes. S. Is. 7.13.

Basilius: Primus ad sanctitatem gra-

dere

dus est, tollere occasiones peccati. Vetus illud: Occasio facit furem. Fuge ergo, peccator, occasiones peccati; iuxta serpentes diu nō eris. Iesus, coram igne si ferreus et sis dissolueris. In silice latet ignis, percussionibus elicetur. Dicer peccator: Fugā mihi opus nō est, eas non timeo. Occasio non est ipsum mali corpus? eius tamē est umbra, quæ cūm cernitur, corpus longè abesse nō potest. Non est ipsum animæ internum peccatum? externum tamen est, ut hominem expugnet, obfidione cingens. non est mors ipsa? via tamen ad ipsam est. non est furoris tamen omnia explorans furunculus. Qui confidit in corde suo, (occasions mali scilicet nō declinando) stultus est. sapienter, imo beatus, qui semper est pauidus. Si obijciat eas se perpetuō vita ne non posse, in medio nationis,

¶. 7.1.

præ-

prauæ
peccet
esse, fr
muniat
rat, ie
speritat
benè ag
nusquā
omnia
offenda
suā culp
omniq
stuetu
In res /
QV
or
factæ, in
Ein mu
inianui
peccato
vt sapie

prauæ vitam agere, adeoque si
peccet sibi id tribuendum non
esse, frustra est. aduersus eas se-
muniat, ad preces subinde recur-
rat, ieunijs & alijs corporis as-
peritatibus se armet, bonas, ad
benè agendum, occasiones, quæ
nusquā desunt, sedulò quærat,
omnia denique faciat, ne Deum
offendat; si id cōsilium spernat,
suā culpā in peccatum labetur,
omnique adeo excusatione de-
stituetur.

CAPUT XXVI.

*lares huius mundi culpam homo
scelestus derivat.*

Quod illæ scilicet sint pecca-
torum illecebræ, in odiū Dei
factæ, intentionē animabus hominū,
Sap. 14. 13.
In muscipulā pedib. insipientiū. Sed
in iannis, ut dici solet, aberrat
peccator; in reb. enim creatis nō est,
ut sapiens inquit, medicamentum Sap. I. 14.

ex-